

store Betydning for de ikke faa Landkommuner, hvor store Fabrikker, tilhørende Aktieselskaber, blive anlagte og ofte paalægge Landkommunerne meget betydelige Byrder med Hensyn til Fattigvæsen og Alderdomsforsørgelse, og ikke mindst med Hensyn til Vejvæsen, uden at indbringe tilsvarende forhøjet Skat.

En anden Part af dette Lovforslag, nemlig Paragrafferne 10—15, angaar Skat til Erhvervskommunen, altsaa den af Kommunerne saa meget ønskede saakaldte mellemkommunale Beskatning. Lovforslagets Bestemmelser herom ere i Overensstemmelse med det Lovforslag, der i forrige Aar blev udarbejdet af den i det andet Ting nedsatte parlamentariske Skattekommission. Hovedbestemmelsen er den, at den, der har skattepligtigt Ophold i en anden Kommune end den, hvori han driver sit Erhverv, skal betale en Skat til Erhvervskommunen, der svarer til $\frac{2}{3}$ af Erhvervskommunens personlige Skatteprocent. Samtidig er der i Lovforslaget optaget forskellige Regler sigtende til at forhindre, at en Skatteyder, ved saaledes at skulle svare Skat til forskellige Kommuner, hvori han driver sin Forretning, kommer til at svare en uforholdsmæssig høj Skat.

Endelig er der en Række Bestemmelser, nemlig §§ 21—25, som ere byggede paa de Principper, som i Fjor bleve opstillede af dette høje Ting, og som gaa ud paa, i Landkommunerne at ophæve al Ligning paa Hartkorn, og i Stedet for at indføre en Ligning paa al fast Ejendom efter den Værdi, hvortil den ansættes til Ejendomsskyld til Staten. Nyt i Forslaget er den gradvise Overgang fra det nuværende System til det fremtidige, idet man har ment, at det vilde være rigtigt ikke med et Slag at gøre denne Forandring, men at give Lejlighed til at gennemføre den gradvis. Samtidig bestemmes det i § 26, at det Forhold, der for Tiden i Sognekommunerne bestaar mellem Ligning paa de faste Ejendomme og Ligning paa Formue og Lejlighed, ikke maa forrykkes til Skade for Ejerne af de førstnævnte. Der er truffet den Bestemmelse i § 26, at en Forandring i saa Henseende skal vedtages med Flertallet af Sogneraadets Medlemsantal — altsaa ikke blot Flertallet af de Medlemmer, der ere til Stede i Sogneraadsmødet — og med et Flertal af $\frac{3}{4}$ af Amsraadets Medlemsantal. For Købstædernes Vedkommende findes i det nu behandlede Lovforslag om Ejendomsskyld til Staten en Regel, hvorefter Kommunalbestyrelsen kan paaligne en kommunal

Ejendomsskyld ved Siden af Ejendomsskylden til Staten. Saa længe imidlertid en dertil sigtende Vedtægt ikke er vedtagen, eller saa længe dens Regler ikke ere traadte i Kraft eller ikke blive benyttede, skal efter nærværende Forslag Købstæderne have Ret til som Kommuneskat at opkræve af hver Ejendom Forskellen imellem Bygningsafgiften, som hidtil paaahvilede Ejendommen og den Ejendomsskyld til Staten, som tænkes indført.

Et andet Hovedafsnit af Lovforslaget angaar Statstilskuddet til Kommunerne. Dette er af Regeringen foreslaaet ansat til 2,500,000 Kr. aarlig. Med Hensyn til Fordelingen havde Regeringen i sit Forslag holdt sig til dette høje Tings Forslag fra i Fjor, hvorefter de 35 pCt. af Statstilskuddet gik til Kjøbenhavn og Købstadkommunerne, og fordeltes mellem dem efter Folketallet, medens de 65 pCt. skulde tilfalde Amtskommunerne til Fordeling efter samme Regel. Derefter skulde Amtskommunerne hver for sig beholde Halvdelen af det dem saaledes tilfaldende Beløb til Lettelse for Amtsrepartitionsfonden, medens den anden Halvdel skulde gaa til Sognekommunerne og deles i to Dele, hvoraf den ene Part, altsaa $\frac{1}{4}$ af det Amtskommunen tildelte Beløb, skulde fordeles mellem Sognekommunerne efter disses Udgifter til Alderdomsunderstøttelse og Fattigvæsen, medens den fjerde og sidste Fjerdedel af Amsraadet skulde fordeles mellem Sognekommunerne efter Amsraadets Skøn, saa der skulde tages særligt Hensyn til, om Kommunen havde daarlige Skatteevne og særlig tunge Byrder. Dette er i det andet Ting blevet forandret saaledes, at man ikke mere begynder med at fordele det hele Statstilskud med henholdsvis 35 pCt. til Kjøbenhavn og Købstæderne og 65 pCt. til Ams- og Sognekommunerne, men at det hele Tilskud straks fordeles mellem samtlige Kommuner, Købstadkommuner saavel som Amtskommuner efter et vist Forhold. Man har dernæst i Folketinget ved den videre Fordeling taget sit Udgangspunkt i Forholdet mellem paa den ene Side Kommunernes Udgifter til Skolevæsen og Fattigvæsen i udvidet Forstand, altsaa baade Alderdomsforsørgelse og Fattigforsørgelse osv., og paa den anden Side Kommunernes Bæreevne, hvilken Bæreevne man har funden udtrykt i den Skat paa Formue og Indkomst, som i Kommunerne paalignes til Staten. Herefter gives der Regler for, hvorledes det Amtskommunerne tilfaldende Tilskud skal fordeles gennem Sogneraa-